

Beslutningsforslag nr. B 22. Fremsat den 10. oktober 1996 af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om ØMU-forhandlingsmandat

Folketinget opfordrer regeringen til i Folketingets Europaudvalg at søge et forhandlingsmandat forud for de kommende forhandlinger om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase efter følgende retningslinjer:

- A. Danmark deltager ikke i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.
- B. En eventuel aftale mellem Danmark og de lande, som deltager i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, kan kun indgås på betingelse af, at Danmark ikke pålægges yderligere forpligtelser end dem, der blev godkendt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, dvs. de forpligtelser, som følger af Den Økonomiske og Valutariske Unions anden fase.
- C. Danmark vil nedlægge veto mod brug af artikel 235 som retsgrundlag for beslutninger inden for Den Økonomiske og Valutariske Union.

Bemærkninger til forslaget

Økonomiministeren orienterede den 20. september 1996 Folketingets Europaudvalg om den kommende drøftelse på EU's uformelle økonomi- og finansministermøde i Dublin den 21.-22. september 1996.

Ministeren deltog i dette møde uden forud at søge Folketingets Europaudvalg om et forhandlingsmandat. På mødet kunne der ikke træffes formelle beslutninger, men ikke desto mindre var drøftelserne på mødet af meget stor betydning, og efter Enhedslistens opfattelse burde ministeren forud for mødet have søgt et mandat.

Derfor bør det nu sikres, at den danske regering ikke går længere ind i disse forhandlinger, før det er sikret, at regeringen har et klart mandat. Samtidig mener forslagsstillerne, at sagen er så vigtig, at hovedretningslinjerne i dette mandat bør vedtages af Folketinget i form af en folketingsbeslutning. Dette er begrundelsen for nærværende forslag.

Mandatet må naturligvis respektere resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993. Dette er årsagen til, at det under punkt A i beslutningsforslaget konstateres, at Danmark ikke deltager i Den Økonomiske og Valutariske Unions tredje fase, dvs. den fælles mønt.

Dette betyder endvidere efter Enhedslistens opfattelse, at mandatet må fastlægges, således at der ikke

pålægges Danmark yderligere forpligtelser end dem, der blev godkendt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, dvs. de forpligtelser, som følger af Den Økonomiske og Valutariske Unions anden fase.

Heraf følger, at den danske regering ikke kan indgå aftaler, der medfører, at Danmark kan idømmes bod eller bøder eller pålægges andre former for sanktioner. Der kan heller ikke være tale om, at der indføres sanktioner i form af tilbageholdelse af midler fra EU. Ligeledes kan Danmark heller ikke udsættes for en strengere overvågning end den, som følger af reglerne i Den Økonomiske og Valutariske Unions anden fase. En aftale kan heller ikke fratage Danmark retten til at opskrive eller devaluere den danske krone. Og naturligvis kan der ikke ske nogen indskrænkning i Danmarks ret til uden begrænsning at udstede sedler og mønter.

Disse retningslinjer for en eventuel aftale mellem Danmark og ØMU-landene er yderligere nødvendige, fordi der for øjeblikket verserer en retssag om forholdet mellem grundloven og Maastricht-Traktaten. I denne sammenhæng er det afgørende, at der ikke må ske en grundlovsstridig anvendelse af Maastricht-Traktatens artikel 235. Brugen af denne artikel bør stoppes, og den må naturligvis ikke anvendes overhovedet inden for Den Økonomiske og Valutariske Union.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ØMU-forhandlingsmandat.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.